

ви-тѣ противници отъ чиста една злоба сж са подигнали срѣщу му, даде си оставка-та прѣдъ Екзархия-та, като остана и до днесъ да пребивава въ столица-та безъ да е получилъ Епархия. Отъ по-прѣди бѣха възникнали доста силни недоразумѣния отъ страна на Берковчане спрѣмо Митрополитъ-тѣ имъ Г-на Мелетия Софійскій, като искаха отдѣлване-то си. При това зло са присъедини и друго: голѣми недоразумѣния изникнаха отъ страна на една партия въ София срѣщу Н. Пр. Г-на Мелетия. Тази партия дѣйствуваше подъ влияние-то на лични страсти и съ такава яростъ, що-то Екзархия-та са видѣ принудена да испроводи свой прѣдставителъ да иде и да разгледа на мѣсто-то работи-тѣ. За такавъ са избра Н. Високопрѣподобие Архимандритъ Константинъ и му са поръчиха освенъ тѣзи преглеждання още много други важни екзархийски работи. Тойзи образованъ и достоенъ екзархийски пратеникъ сполучливо изравни произлезли-тѣ въ София неспоразумѣния; ходи въ Кюстендилъ, дѣто сжглѣда отъ близо недобрий-тѣ вжрвежъ на тази страна подъ прѣстарела-та рѣка на тамошнй Митрополитъ Г-на Илариона, и послѣ са завърна въ Вратца като времененъ намѣстникъ, дѣ-то и до сега съ мъдростъ управлява сжщата Епархия. — Почти сжщевременно и въ Пиротска-та Епархия народъ-тѣ са показа по различни причини неблагоприятенъ камъ Митрополигъ-тѣ си, дѣ-то Екзархия-та подиръ нѣколко сжветования отъ своя страна и презъ разни свои пратеници, са убѣди, че Г-нъ Партений неще може са удържа въ тази Епархия, и рѣши да го повика въ Цариградъ. Тамъ той си даде уставка-та, а за неговъ намѣстникъ са испрати на тази Епархия привременно да я управлява Св. Пелагонийскій Г-нъ Евстатій. — Сжщи-тѣ недоразумѣния са повтарятъ и въ Велесъ: тамошни-тѣ Бжлгари безъ да са сжображяватъ съ сегашни-тѣ обстоятелства, вжстануватъ срѣщу Митрополитъ-тѣ си и искатъ махнувание-то му, кого-то и представиха предъ Екзархия-та като че билъ отъ всяка страна недостоенъ да ги прѣдставя прѣдъ Императорско-то Правителство. Ние ще са удържиме да кажемъ пресжда-та си, ако и да сме извѣстни за способноста и за неспособноста на Г-на Дамаскина, ще кажемъ само, че грѣшка-та е въ избира-ние-то на този рилскій св. монастирски старецъ. Велешанци сж хора сжбудени и доста опорити, при това въ тази окол-ностъ са иска борба съ гржцизмъ-тѣ, иска са енергия да му са спрѣ вжрвежъ-тѣ, а това наистина нѣма у Н. Пр. Г-на Дамаскина. Екзархия-та за да спрѣ зло-то, опрѣдѣли Г-на Дамаскина за синодаленъ членъ и го повика да засѣдава въ Цари-